

Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær). — Den Besvarelse, som den ærede Finanzminister gav Forespørgslen, har foranlediget de samme Medlemmer, som dengang stillede den, til nu at fremkomme med et Forslag, angaaende Tillæg til Invalideloven, et Forslag, jeg her paa Forslagsstikernes Vegne skal have den Ære at indbringe i Thinget. Forslaget omfatter kun to Paragrafer, af hvilke den ene gaar ud paa at ændre Invalideloven af 20de November 1876 saaledes, at Invalideforsørgelsen for Fremtiden ogsaa retlig skal tilkomme dem, hvis Berettigelse til Invalideforsørgelse ikke er klar efter selve Invalideloven, idet vi nemlig have troet, at det vilde være rigtig ogsaa at medtage saadanne Tilfælde, hvor det ikke var absolut givet, men hvor der var en høi Grad af Sandsynlighed for, at der var en Marsagsforbindelse mellem Staden og den i Anledning af Krigstjenesten tilspiede Legemsbeskadigelse. Det blev oplyst af den høitærede Minister, at man i de senere Aar i Invalidebestyrelsen har fulgt en Praxis, der gik i denne Retning; men vi have anset det for heldigt, om det ogsaa kunde blive staaet fast ved Lov, at Invalider have en utvivlsom Ret til at faae Forsørgelse i saadanne Tilfælde, hvor det paa den i § 1 omtalte Maade oplyses, at der er stor Sandsynlighed for, at Vedkommende har faaet sin Skade i Anledning af Krigstjenesten. Den anden Paragraf gaar ud paa at foreslaa et Tillæg af 50 pCt. til den nuværende Invalideforsørgelse efter Lovene af 1851 og 1858, navnlig for de ældre Individuer, det vil sige saadanne, hvis Invalideforsørgelse er fastsat inden den 1ste April 1874. Der er jo især Grund til at tage Hensyn til de ældre Invalider, navnlig dem, der hidrøre fra de to sidste Krige, og de ville da ogsaa falde ind under den Kategori, som omhandles i Lovforslagets § 2. Der er jo ofte og vistnok med Rette ført Klage over, at Invalideforsørgelsen har været sat for lavt, og vi have derfor troet at turde gaa til et saa betydeligt Tillæg som det, der foreslaas i Forslagets § 2. Idet jeg skal tillade mig, naar denne Sag kommer til første Behandling her i Salen, yderligere at begrunde vort Forslag, skal jeg nu kun anbefale det til Thingets nærmere velvillige Overveielse.

Formanden (Krabbe): Exemplarer af det indbragte Lovforslag ville blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 29de December 1857 om Haandværks- og Fabrikdrift samt Handel og Beværting m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Berg: Jeg har lagt Mærke til, at Hensigten med dette Lovforslag skulde være, at formindste Brændevinsdrik og Værtshushold. Jeg ser imidlertid ikke i Loven selv nogen Bestemmelse, som svarer til dette Niemed, og jeg tror derfor, at hvis det er Niemedet, og dersom det ikke er om at gjøre at faae Bestemmelser fastsatte, der kunde bruges lige i det modsatte Niemed, er en Omstrukturering af Lovforslaget nødvendig. Svormeget der vil blive tilbage af dets Indhold ved en saadan Omstrukturering, skal jeg ikke her nærmere udtale mig om. Det er meget muligt, at Forholdene her i Landet ere saadanne, at Forandringer i den bestaaende Lovgivning med Hensyn til de omhandlede Næringsveie og overhovedet med Hensyn til Brugten af spirituose Vareer kunne være nødvendige; men da tror jeg, at man skal gaa lige paa Maalet. Jeg er nu imidlertid af den Anskuelse, at den Sædelighed, man skal fremme ved Lovtvang, er ikke overmaade meget bevendt, men at Reformer i den Henseende ere varigere og nyttigere for Samfundet, naar de frembringes gennem Samfundets egen indre Villie og Evne til at leve sædeligt, altsaa frembringes af Individerne selv og Samfundets egen moralske Kraft i og for sig. Men derom kan der tvistes, og jeg benægter ikke, at der godt kan være flere Bestemmelser i den nuværende Brændevinslovgivning, der kunde trænge til Rettelse — maaske endog meget radikale Rettelser — for at opnaa et anerkjendt godt Niemed; men hvorledes der kan gives nogen absolut Sikkerhed for, at de Næringsveie, der omtales i første Stykke af dette Lovforslag, ikke skulde blive misbrugte, eller at man skulde drikke mindre Brændevin, fordi Stedets Kommunalbestyrelse har faaet indsat de Personer, som den ønsker til at forhandle den Vare, det forstaar jeg ikke. Naar en Lov skal udkomme, maa den ikke være anlagt saaledes, at den ganske gjenfjendlig kan bruges til noget ganske Andet end det, den tilsigter; men dette kan være Tilfældet med dette Lovforslag. Det siger, at Ingen maa blive Gjæstgiver, Værtshusholder, Restauratør eller Konditor, uden at han staaer sig saa godt med Flertallet i Kommunalbestyrelsen, at de ville have ham til det. Det er det mest mærkværdige Misbrug af Næringsfrihedsprincippet, jeg endnu har kjendt. Jeg har endnu aldrig hørt Mage dertil. Jeg tror dog ikke, at Liberne endnu ere blevene saaledes, at vi efter de hidtil bestaaende Love krante Individernes Ret i den Grad, som her er Tale om. Jeg paastaar, at de Personer, som Flertallet i Kommunalbestyrelsen mest sætter Pris paa at se som Indehavere af disse Næringsveie, ingenlunde ere bedre til at drive dem end Andre, som føle sig personlig opfordrede til at løse Næringsbevis eller Borgerkab. Det er jeg aldeles overbevist om. Det er jo heller ikke sagt, at en Person — selv om Kommunalbestyrelsen ved hans Antagelse anser ham for at besidde Kvalifikatione-